

Vrede en verzoening Jacob en Esau (Genesis 33) IKAA 08-02-2026

Inleiding

Ken je dat gevoel? Je hebt ruzie gehad met iemand, en zelfs al is het alweer even geleden, toch krijg je een knoop in je buik als je aan die persoon denkt. Zo ging het ook met Jacob en Esau. Twee broers, maar niet zomaar broers—die twee hadden vroeger een ruzie waar menig soapserie jaloers op zou zijn! Over het **Eerstgeboorterecht**. En nu gaan ze elkaar na jaren weer ontmoeten. Vandaag hebben we Genesis 33 gelezen, waar Jacob en Esau elkaar na lange tijd weer zien. En we ontdekken met elkaar iets moois: namelijk dat vrede en verzoening mogelijk zijn, zelfs als het eerst onmogelijk lijkt.

Een oude ruzie die nog steeds pijn doet

Jacob en Esau hadden flink ruzie gehad. Jacob had Esau's eerstgeboorterecht afgepakt. Niet netjes. In het oude Israël bijvoorbeeld ontvingen alle zonen een deel van het bezit van hun vader, maar de eerstgeborene ontving een dubbel deel. En werd het hoofd van het gezin. Begrijpelijk dat Esau boos was. Esau was zelfs zo boos dat Jacob moest vluchten. Soms kun je iemand zo boos maken dat diegene een tijdje wil afkoelen of in het geval van Esau: een aantal jaren. Ongeveer 15 jaar.

Jacob keert na 15 jaar terug naar zijn land. En onderweg hoort hij dat Esau eraan komt — met vierhonderd man! Poeh... Dat is niet het soort verrassingsfeestje waar je blij van wordt. Jacob wordt bang. Heel bang. Hij denkt: “Esau gaat me nog steeds slaan. Of misschien wel erger, vermoorden.” Jacob maakt plannen, hij stuurt cadeaus vooruit, groepjes dieren als vredesoffer: geiten, schapen, kamelen... een complete dierentuin gaat op

weg naar Esau. Maar soms kun je je nog zo druk maken, en blijkt het uiteindelijk allemaal anders te lopen.

Esau komt dichterbij...

Daar staat Jacob. Spannend moment! Hij loopt langzaam naar zijn broer toe. Ze kijken elkaar aan. Wat zou Esau doen? Zijn vuist opsteken? Zijn tanden laten zien? Nee! Esau rent op hem af... en omhelst hem! Wat een opluchting. Stel je voor dat je jaren bang bent geweest, en dan blijkt dat degene die je vreest je gewoon een knuffel wil geven. Het is alsof je denkt dat iemand een emmer koude soep over je heen gaat gooien, maar die persoon geeft je alleen maar een warme chocolademelk met slagroom. De Bijbel zegt: “Esau viel hem om de hals en kuste hem.” Een prachtig beeld van vergeving. Geen grote toespraken, geen ingewikkelde onderhandelingen. Gewoon een knuffel.

3 De omhelzing

Esau rent op Jacob af en omhelst hem.

Vergeving begint soms heel klein

4 De kracht van vergeving

Kleine stappen naar vrede,
grote impact.

♥ Vrede begint in je hart.
Kies voor liefde, laat los en geef ruimte.

Weet je wat ik mooi vind? Vergeving hoeft niet perfect te zijn. Jacob had fouten gemaakt. Esau had woede gevoeld. Ze waren allebei niet ideaal. Maar op dat moment, bij die omhelzing, kiezen ze ervoor om elkaar weer te zien als broers. Misschien herken jij dat wel. Dat je iemand hebt die je liever niet tegenkomt. Dat je sommige herinneringen liever in een doosje stopt—met slot erop. Maar soms helpt het om voorzichtig een klein beetje ruimte te geven: een glimlach, een “hoi”, een klein stapje. Jacob liep naar Esau toe, stap voor stap. Maar Esau rende hem tegemoet. Soms is verzoening een klein stapje. Soms is het een sprint. Maar elke stap is waardevol. Esau was niet meer boos. Misschien dacht hij: “Ach, Jacob is toch mijn broer. En wat een moeite heeft hij

gedaan... hij heeft me zelfs kamelen gestuurd." Nou ja, je moet er maar van houden.

Vrede begint bij je hart

Vrede en verzoening zijn mooie woorden. Maar ze beginnen van binnen in je hart. Jacob moest eerlijk zijn: hij was bang, en hij had spijt van zijn bedrog. Hij had zich laten overhalen door zijn moeder, die Jacob als haarlievelingszoon zag. Esau moest kiezen: blijf ik boos, of laat ik mijn boosheid los?

En jij en ik? Soms moeten wij ook loslaten. Misschien niet alles in één keer. Misschien gaat het langzaam. Maar vrede groeit als je durft te proberen. Met boosheid heb je eigenlijk alleen jezelf. God hielp Jacob en Esau bij hun verzoening. En zo wil Hij ons ook helpen.

De kracht van een knuffel

Soms kan een knuffel meer zeggen dan duizend woorden. Jacob en Esau lieten door een knuffel zien dat broederliefde sterker is dan een oude ruzie. Misschien heb jij iemand in je leven met wie je het moeilijk hebt. Iemand die je liever ontwijkt. Je hoeft niet meteen op diegene af te rennen zoals Esau, hoewel als je dat leuk vindt, ga vooral je gang! Maar denk eens na of er iets kleins is dat je zou kunnen doen. Een groet. Een glimlach. Een vriendelijk woord. Vrede begint klein. Maar vrede groeit. Jacob en Esau hebben er 15 jaar over gedaan.

Jezus: de echte Vredebrenger

Jacob en Esau laten ons zien hoe mooi verzoening kan zijn tussen twee mensen. Maar God heeft ons nog een veel groter voorbeeld van verzoening gegeven: Jezus Zijn Zoon. Hij is dé ware Vredebrenger. De Bijbel zegt dat Hij onze vrede *is*. Niet alleen dat Hij vrede brengt. Hij *is* de vrede. Door Jezus worden wij kinderen van God, zelfs als we soms verkeerde keuzes maken. Jezus maakt het goed tussen God en ons, net zoals Hij deed bij

Jacob en Esau. Hij zegt als het ware tegen ons: “Kom maar, je bent welkom. Ik hou van je.”

En als wij naar Jezus kijken, leren wij hoe we zelf vrede kunnen brengen. Hoe we kunnen vergeven. Misschien met kleine stapjes vooruit. Hoe we liefde kunnen laten winnen. Niet met een koekje maar met het brood des levens: Jezus zelf. Net zoals Esau aan Jacob een knuffel gaf, geeft Jezus ons elke dag Zijn liefde.

Heb je trouwens door dat in dit verhaal Esau in feite een beeld van God is. Dit verhaal lijkt zoveel op de gelijkenis van de verloren Zoon. Jacob wordt door Esau (omhelst), wil geschenken geven, maar Esau wil niets hebben. Esau verandert Jacobs bedrog en verraad in genade en vrede. Dat is precies wat God doet als het om ons gaat. Met Jezus aan onze zijde hoeven we nooit bang te zijn voor ontmoetingen, nieuwe kansen, of moeilijke mensen. Hij geeft ons de kracht om stappen te zetten—zelfs piepkleine stapjes—richting vrede.

Jacob dacht dat er oorlog zou komen. Maar er kwam een knuffel. God kan dingen omdraaien. Van ruzie naar verzoening. Van angst naar vrede. En wij mogen dat ook ervaren: dat er altijd nieuwe kansen zijn. Dat mensen elkaar kunnen vergeven. Dat relaties kunnen herstellen. Niet omdat wij zo perfect zijn, maar omdat de liefde sterker is dan boosheid. Liefde overwint alles. *Amen*